

Mari duhovnici

Avva Petroniu Tănase

Monahii mileniului III

Părintele arhimandrit Chiril Lovin de la Mănăstirea Antim din București

Mărturisitorii secolului XX

Sfântul Iustin Popovici

Mari duhovnici

Adormirea Părintelui Emiliano Simonopetrilul
sau moartea ca desăvârșire în iubire

Trecuți la Domnul

Bătrânul Ghedeon Manciu de la Colciu

Atlas ortodox

Înmulțirea dragostei. Sfântul Cuvios David din Gareji

Mănăstirea și lumea

Puterea credinței

Preotul Igor Zyryanov vorbește despre Protestantism și Ortodoxie

Carte de suflet

„Nu înceta să te rogi până la suflarea ta cea de pe urmă...”

Icoanele care veghează peste harta României

Ortodoxia pe mapamond

Actualitate panortodoxă și monahală

Dragi cititori,

Avem o veste foarte bună: pe site-ul nostru (www.lumeacredintei.com) a apărut opțiunea de a putea vizualiza revistele noastre în format electronic. Așadar, orice persoană din orice țară, la orice oră poate vizualiza orice număr dorește din revistele noastre, în format pdf, la un preț mai mic decât varianta tipărită. Această facilități sperăm să fie accesată în primul rând de românii creștin-ortodocși din diaspora, în condițiile în care costurile serviciilor poștale au crescut enorm. Plata se face printr-un site specializat, în condiții de siguranță deplină.

Lectură plăcută!

Redacția

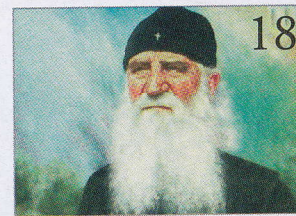
8

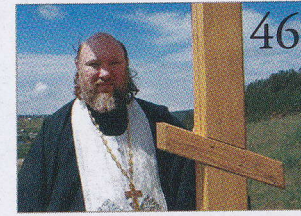
38

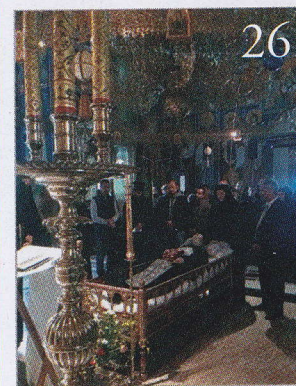
10

18

46

26

32

AVVA PETRONIU TĂNASE

Apoftegme

Raiul și iadul

Nu Dumnezeu ne hărăzește iadul. Omul este cel care aduce iadul cu dânsul. Pentru că și raiul și iadul ni le pregătim noi, încă de aici.

Nu Dumnezeu este Cel care îl condamnă pe om, ci el își alege locul în timpul vieții acesteia.

Sărăcia și purtarea de grijă

Dracul n-a biruit niciodată pe cineva prin sărăcie.

Când trăiești având bani asupra ta, Dumnezeu nu-ți mai poartă de grijă.

Dacă monahii se vor lipsi de rugăciune și vor începe a zidi piatră, duhul se va duce de la ei și vor rămâne... *de piatră*.

Nepurtarea de grijă, adică moartea față de lucruri, este cea care naște dorul de Dumnezeu.

Toate înlesnirile și „binefacerile” acestea nu se potrivesc cu viața călugărului, pentru că ele sunt pentru odihna trupului. Iar acolo unde e odihnă, nu mai încape și frica de Dumnezeu.

Dumnezeu intervine când vrăjmașul se obraznicește!

Pe vremuri – când nu erau drumuri în Athos – plecai cu Dumnezeu pe cale. Acuma te duci cu Mercedesul. Singur.

Păcatul și patima

Anii mulți de păcătuire fac ca răul să se încuibe în om, iar el devine rob al

păcatului și își schimbă felul de a cugeta, de a vedea, de a înțelege.

Când omul devine robul patimii, așezarea minții lui (făcută de Dumnezeu) se strică și se modifică după formele păcatelor pe care le face.

Ortodoxia

Să nu comparăm învățătura lui Dumnezeu cu vreo învățătură omenească; aceasta este sfântă, desăvârșită, este deplină, n-are nevoie de completare, nu-i lipsește ceva, n-are nevoie de schimbări sau adăugiri și trebuie crezută așa cum a lăsat-o Dumnezeu. Nu există *alte* adevăruri!

Ecumenism

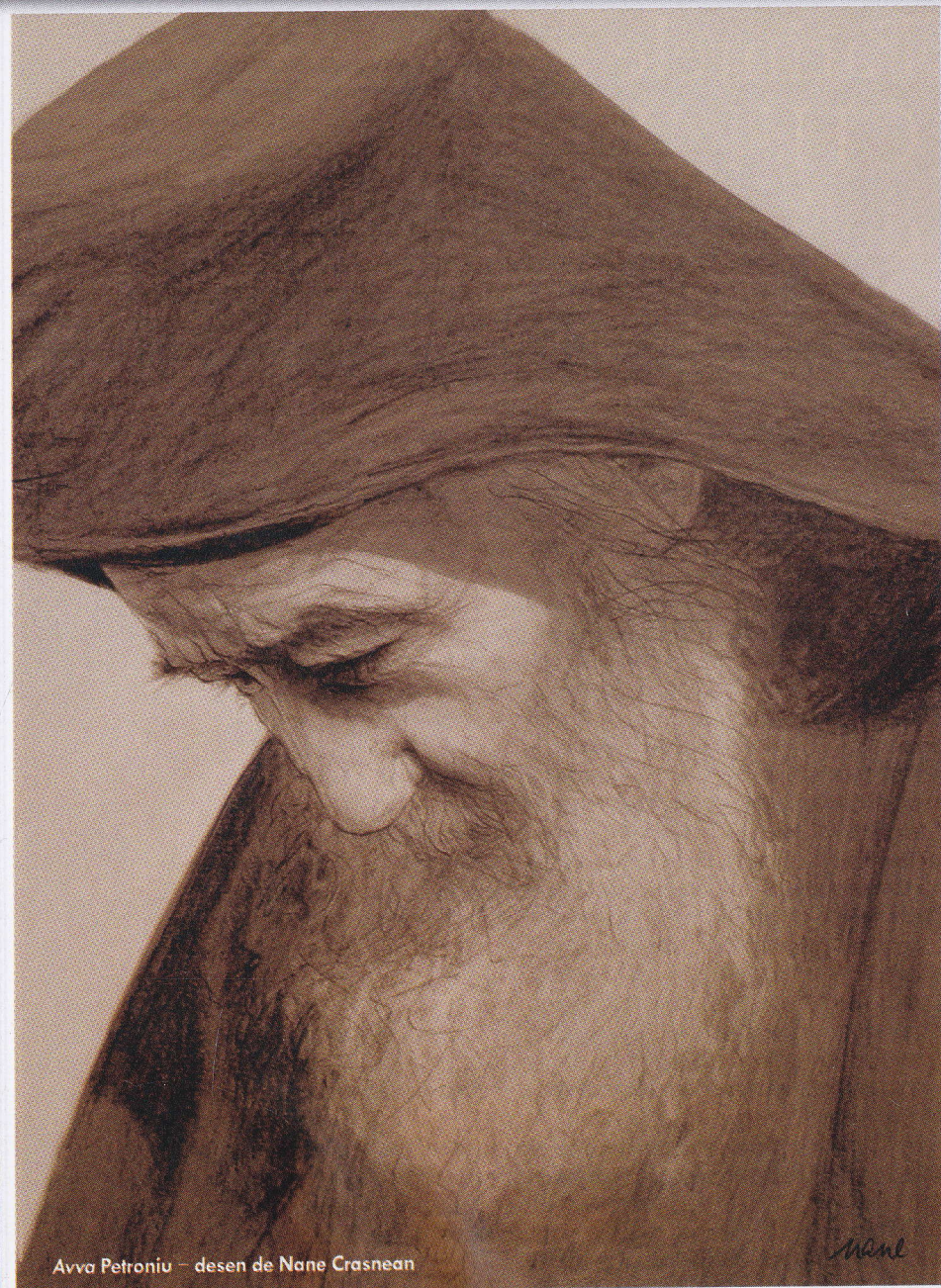
Mie mi-e de ajuns cât mi s-a dat prin Ortodoxie pentru mântuire. Nu-mi lipsește nimic. Dacă cineva de altă religie simte că îi lipsește ceva pentru salvarea sufletului său și găsește în dreapta noastră credință, cu toată dragostea îl primesc în Ortodoxie!

Sfințenie și mântuire

De ce avem noi duhovnici la mănăstiri și biserici? Pentru ca omul să se sfințească!

Dacă vrem să ne asemănăm cu Dumnezeu și să ne mântuim, trebuie să ne înduhovnicim.

(Alese și culese de George Crasnean)

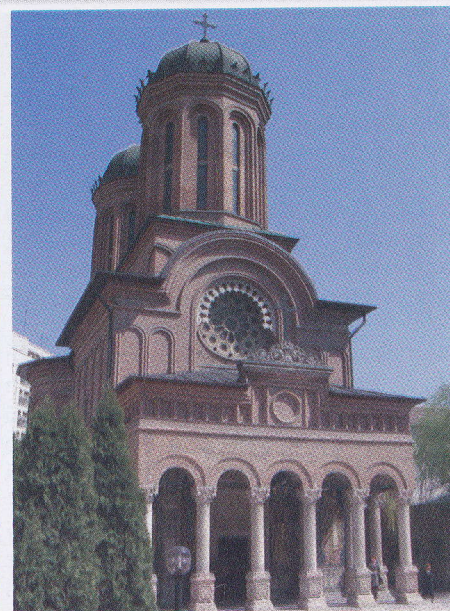
Avva Petroniu – desen de Nane Crasnean

Părintele arhimandrit CHIRIL LOVIN de la Mănăstirea Antim din București

*Perioada
Penticostarului,
răstimpul cel mai
luminos al anului
bisericesc*

Interviu realizat de Flori Tiulea

Din Duminica Învierii Domnului, în Biserica Ortodoxă începe o nouă perioadă liturgică a anului bisericesc, numită perioada Penticostarului, o perioadă de mare bucurie și de nădejde că vom învia și ne vom înălța și noi împreună cu Hristos.

Despre semnificația acestei perioade și sărbătorile ei importante, precum și despre importanța acestui răstimp pentru viața creștinului ne vorbește în interviul ce urmează părintele arhimandrit Chiril Lovin de la Mănăstirea Antim din București. Bun cunoscător al tipicului și al rânduielii bisericești, riguros în afirmarea învățaturii ortodoxe, părintele Chiril ne dăruiește, așa cum o face de fiecare dată și în predicile sale, un cuvânt luminos, substanțial și exact, spre îmbogățirea noastră duhovnicească și spre o mai bună înțelegere a ceea ce înseamnă viața Bisericii, arătându-ne totodată și calea de mărturisire ce se cere fiecărui creștin în fața duhurilor înșelătoare ale vremurilor pe care le trăim.

Părinte arhimandrit, spuneți-ne, vă rugăm, de unde vine denumirea de Penticostar și care este specificul acestei perioade?

Perioada Penticostarului este răstimpul cel mai luminos al anului bisericesc,

întrucât se deschide cu praznicul Învierii Domnului și se încheie cu acela al Pogorârii Sfântului Duh sau, mai precis, cu sărbătorirea tuturor sfinților, care sunt roade ale Duhului Sfânt.

Denumirea de Penticostar provine

de la cartea utilizată în cult în această perioadă, carte numită tot *Penticostar*, cuvânt care vine din grecescul *Pentikosti*, însemnând Cincizecime, adică sărbătoarea celebrată la 50 (*pentikonta*) de zile după Paști. Sărbătoarea Cincizecimii se mai numește la români și Rusalii, denumire care amintește de sărbătoarea antică a trandafirilor (*Rosalia*), care înfloresc în acest timp.

Perioada Penticostarului este una dintre cele trei mari perioade ale anului bisericesc ortodox, numite după cărțile de cult folosite predilect în aceste perioade: **Triodul** (cuprinde zece săptămâni înainte de Paști, adică de la Duminica Vameșului și Fariseului până în Sfânta și Marea Sămbătă), **Penticostarul** (cuprinde opt săptămâni, de la Duminica Învierii până la prima Duminică după Rusalii, a Tuturor Sfinților) și **Octoiul** (între Duminica Tuturor Sfinților și începutul Triodului din anul următor, având întindere variabilă, după data Paștilor). Teologia ortodoxă face o analogie între aceste trei perioade ale anului bisericesc și cele trei demnități ale Mântuitorului Hristos: Învățător, Preot și Împărat. Astfel, perioada Octoiului corespunde slujirii de Învățător a lui Hristos, prin învățăturile și pildele diverse pe care le ascultăm în acest răstimp, perioada Triodului exprimă slujirea de Preot sau, mai bine zis, Mare Preot, adică Arhiereu, a Domnului Iisus, Care S-a adus pe Sine jertfă pentru mântuirea neamului omenesc, suferind pătimiri, răstignire și moarte, iar perioada Penticostarului înseamnă slujirea de Împărat a Mântuitorului, Care, prin pogorârea la iad și prin Învieria Sa, a biruit iadul, moartea și pe diavol, a înălțat firea umană îndumnezeită de-a dreapta Tatălui și a întemeiat Biserica prin Pogorârea Sfântului Duh în ziua Cincizecimii, Biserica prin care se prelungește în lume

viața de sfințenie și iubire a Preasfintei Treimi.

Care sunt sărbătorile importante din această perioadă?

Cea mai importantă sărbătoare este Duminica Învierii Domnului sau Sfințele Paști, cea mai de seamă sărbătoare a Bisericii, numită și praznicul praznicelor. În *Calendarul bisericesc* trei zile sunt notate cu culoare roșie și au denumirea de *Sfintele Paști* (duminică, luni și marți), arătând că acestea sunt zile nelucrătoare și în ele se săvârșește în toate lăcașurile de cult Dumnezeiasca Liturghie. De fapt, toată Săptămâna Luminată este, după expresia Sfinților Părinți, „ca o singură zi”, adică este ca o continuă duminică, întrucât în fiecare zi a Săptămânii Luminată este aceeași rânduială ca în ziua de Paști, cântându-se Stihirile Învierii. Îndemnul de a praznui duhovnicește – și nu în duh lumesc – acest praznic ni-l fac Sfinții Părinți ai Sinodului Trulan (din anul 692), care în Canonul 66 au rânduit următoarele: „Se cuvine ca, de la sfânta zi a Învierii lui Hristos, Dumnezeul nostru, până la Duminica cea nouă (adică Duminica Tomei), întreaga săptămână să o petreacă cei credincioși fără întrerupere în sfânta biserică, stăruind în psalmi, în laude și în cântări duhovnicești, bucurându-se întru Hristos, sărbătorind și îndeletnicindu-se cu citirea dumnezeieștilor Scripturi și îndestulându-se (împărtășindu-se) cu Sfințele Taine; că astfel vom fi și noi înviați și înălțați împreună cu Hristos.”

În Vinerea Săptămânii Luminată cinstim minunile Maicii Domnului săvârșite la Izvorul Tămăduirii din Constantinopol (cartierul Balucți), dar începând din anul 2017 praznuim și minunile ei săvârșite pe pământ românesc, la mănăstirea prahoveană Ghighiu, prin icoana făcătoare de minuni „Siriaca” și prin izvorul tămăduitor de acolo.

O cupolă care te invită la liniște

De asemenea, toate duminicile perioadei Penticostarului sunt de fapt praznice, care durează de obicei câte o săptămână.

Duminica Tomei (numită convențional a doua după Paști) și Duminica Mironosițelor (a treia după Paști) ne întăresc credința în Învieria Domnului, prezentându-ne pe martorii morții Sale reale și ai Învierii Sale cu trupul (Apostolul Toma și ceilalți zece Apostoli, Maica Domnului și Mironosițele, Iosif din Arimatea și Nicodim). Duminicile următoare (a vindecării slăbănogului, adică a paralizicului, de la scăldătoarea Vitezda, a Samarinenței și a vindecării orbului din naștere) ne înfățișează evenimente și minuni relatate de Sfântul Evanghelist Ioan și care dovedesc dumnezeirea

Mântuitorului Hristos.

În joia celei de-a șasea săptămâni după Paști sărbătorim Înălțarea Domnului la cer, prilej cu care Iisus a făgăduit ucenicilor trimiterea Sfântului Duh. Duminica ce urmează acestui praznic este închinată Sfinților Părinți de la Sinodul I Ecumenic de la Niceea, din anul 325. Această pomenire este legată de încheierea lucrărilor acelui Sinod în această perioadă a anului, dar și de faptul că acest Sinod a precizat, în primele articole ale *Crezului* formulate atunci, învățătura despre dumnezeirea persoanei lui Iisus Hristos, dumnezeire care a fost dovedită prin evenimentele celebrate de noi în perioada pascală.

Perioada Penticostarului se încheie cu sărbătoarea propriu-zisă a Cincizecimii,